

Nr 23.

Af herr **Hagberg m. fl.**, om ändrad lydelse af 16 § förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905.

Allmänt torde vara känt och erkänt, att den utskänkning af rusdrycker, som merendels äger rum å våra passagerarefartyg, medför en del faror och olägenheter icke blott för befäl, besättning och passagerare å nämnda fartyg utan äfven för befolkningen på och i närheten af de platser, som af dessa »flytande krogar» anlöpas.

Mycket skulle kunna anföras för att bestyrka detta påstående, men vi vilja nöja oss med att citera sammansatta bevillnings- och lagutskottets uttalande härom vid förlidet års riksdag, då frågan i anledning af motion utaf herr J. Byström senast var före. Utskottet yttrade då bland annat: »Det torde vara obestriddigt, att den utskänkingsrätt å passagerarefartyg, hvarom här är fråga, föranlett missbruk och olägenheter på en mängd orter i landet.» Utskottet fann det äfven »önskvärdt, om sådana bestämmelser i ämnet kunde träffas, att förevarande utskänkingsrätt såväl i möjligaste mån inskränktes som ock omgärdades med ytterligare garantier mot missbruk.» Emellertid stannade utskottet vid att konstatera, det stora svårigheter möta att härutinnan vinna praktiska och effektiva bestämmelser.

Undertecknade hålla före, att svårigheterna härvidlag äro så godt som oöfverkomliga. Åtminstone hafva, såvidt vi veta, alla försök på den väg, som utskottet anvisade, visat sig i det närmaste resultatlösa. Enda sättet att komma till god ordning härutinnan synes oss därför vara, att alldeles afskaffa utskänkningen i fråga. Utskottet visade sig icke heller helt och hållet främmande

för en sådan tanke, enär det yttrade i slutet af sitt betänkande: »För fartyg, som trafikera allenast kortare sträckor, synas utskänkingsrättigheter af ifrågavarande art kunna i allmänhet undvaras.» Måne man icke kan säga alldeles detsamma om fartyg med längre trader? Olägenheterna äro likartade och »behofvet» af rusdrycker, som enligt vår mening är mera inbilladt än verkligt, existerar säkerligen i någon högre grad blott hos ett fåtal af de resande. Skulle dessa till följd däraf, att utskänkingsrättigheter saknas, bli nödgade att någon dag afstå från rusdrycker, så komme detta nog icke att lända dem till någon skada utan tvärtom. Mat och dryck komme ju icke att saknas ombord, därför att rusdryckerna blefve bannlysta. För öfrigt våga vi hoppas, att hvarje rättänkande person, som aktgifvit på farorna och olägenheterna af rusdrycksutskänkningen å passagerarfartygen, för det allmänna bästas skull gärna skall underkasta sig den lilla försakelse, som ett tillfälligt afstående från »aptitsupen» eller ölet till maten möjligen för honom skulle innebära.

Om det förut ansetts omöjligt att ifrågasätta afskaffandet af utskänkningen å passagerarfartygen, så tro vi, att opinionen nu, efter den sistförflutna sommarens händelser, är väl beredd härför. Genom det »rusdrycksförbud», som då en tid var rådande, fingo en mängd personer ögonen öppna för, att det icke blott går an att undvara rusdrycker, utan att det till och med låter sig göra med stor fördel.

Den af Sveriges nykterhetssällskaps representantförsamling sedermera anordnade förbudsomröstningen har därjämte, efter hvad från landets olika delar försports, klargjort, att folkmeningen är mycket väl beredd till och med för ett allmänt rusdrycksförbud. Och säkerligen är ett lagstadgad sådant icke så långt aflägsset, som man förut trott.

Under sådana förhållanden anse vi, att en reform, sådan som rusdrycksutskänkningens borttagande från våra passagerarfartyg, icke längre borde anses utförbar. Genomförd komme den helt visst att i hög grad bidra till att göra vårt folk mera nyktert än det nu är.

På grund af hvad vi sålunda anfört, tillåta vi oss vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, det mom. 3 uti § 16 af kungl. förordningen angående försäljning

af brännvin den 9 juni 1905 måtte ur förordningen utgå.

Stockholm den 25 januari 1910.

Rikard Hagberg.   *Oskar Berg.*   *J. E. Cervin.*

P. F. Hedström.   *Sixten Mogren.*

Nr 24.

Af herr **Hagberg m. fl.**, om ändrad lydelse af 9 § förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905.

Åberopande motiveringen i vår motion n:o 23, anhålles vördsammt,

att Riksdagen ville besluta, att mom. 2 uti § 9 af kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl måtte ur förordningen utgå.

Stockholm den 25 januari 1910.

Rikard Hagberg.   *Oskar Berg.*   *J. E. Cervin.*

P. F. Hedström.   *Sixten Mogren.*
